

Reanimar l'esquerra de nou

Quasi un any després de celebrar la I Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra, per a mitjan desembre d'enguany, se'n prepara una segona convocatòria, amb el suport —decidit o matisat— d'alguns partits i la negativa a participar-hi d'uns altres, com ara el PCC o ERC. Tot això, amb les eleccions municipals al fons.

Pere Franch

Els canvis que hi ha hagut a Catalunya els darrers deu anys han portat els homes i les dones d'esquerra a una crisi d'identitat de la qual encara no han sortit. I és que, si en aquest país hi ha esquerra, no es veu. Per això s'ha parlat tant darrerament de recuperar l'esquerra, retrobar l'esquerra, regenerar l'esquerra, sempre amb verbs que comencen amb «re», que significa tornar a fer allò que s'havia fet.

Conscients d'aquesta necessitat, l'abril de l'any passat un grup d'homes i dones (sobretot homes) van decidir unir-se i crear una conferència que enfortís el paper de l'esquerra a la societat catalana. **Manuel de Forn**, un dels principals impulsors, defineix la Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra com «un moviment de base, amb tres objectius: un, la investigació i la difusió de la cultura d'esquerres; dos, servir d'aglutinador a d'altres grups que treballen en aquest mateix camp, i tres, fer tasques d'agitació i propaganda, per mobilitzar la gent en qüestions concretes». Aquest centre de reflexió i debat no vol ser una nova opció electoral, i no permet de cap manera que se la presenti com un possible futur partit; la seva organització amb nuclis que treballen cada àrea específica, coordinats tots ells pel Grup Impulsor, així ho pretén corroborar.

Els treballs de la II Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra s'inauguraran el 13 de desembre al Centre Cívic d'Hostafrancs de Barcelona. S'hi faran quatre conferències-debat: Estructura Industrial i Econòmica de Catalunya (**Joan Gals**), Integració i Desintegració Social (**Manuel Ludevid**), Cultura, Llengua i Nacionalitat (**Ignasi Riera**) i un Balanç dels deu anys d'Autonomia a Catalunya (**Josep M. Vallès**). Després de la sessió inaugural s'obrirà un procés-riu de conferències i debats oberts (la inscripció a tota la Conferència són 3.000 ptes., i per cada sessió diària, 1.000), que acabarà el mes de març. Aquest hivern, doncs, podrem assistir a de-

DOMÈNEC UMBERT

«Una alternativa d'esquerres que desbanqui Convergència i Unió».

bats sobre les eleccions sindicals, les centrals nuclears, el pacte cultural, el que va ser la revista *Promos*, i la política municipal, tema, aquest darrer, sobre el qual la Conferència prepara, per abans de les eleccions, un seguit de debats i conferències als pobles de Catalunya.

També hi ha previstes unes jornades de la Joventut sobre la pau i la convivència a Catalunya i a l'Estat espanyol, per a la primavera que ve.

La conferència i els partits catalans d'esquerra

Manuel de Forn insisteix en la Conferència actual de manera independent i al marge dels partits, però reconeix que la seva finalitat última de crear les condicions per aconseguir una alternativa d'esquerres majoritària que desbanqui CiU de la Generalitat. És a dir, fomentar el vot d'esquerres, però no crear un front d'esquerres.

De la I Conferència, això no obstant, allò que més en deuen recordar els qui hi van assistir són les ovacions finals que va tenir el catedràtic i ex-PSUC **Jordi Solé Tura**, quan va aventurar una unió de tota l'esquerra cata-

lana, on els més imaginatius ja el feien líder. Això, a part de molestar força el PSC, va fer sospitar més d'un. D'altra part, també va despertar susceptibilitats el fet que la gran majoria de participants als treballs de la I Conferència fossin membres del PSC.

Poc més endavant va fer-se el referèndum sobre l'OTAN, tema que la Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra ni va esmentar. I després, fracassats els intents d'unir-se amb el PCC, la unió del PSUC i l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra va sortir derrotadíssima de les eleccions del 22 de juny. Llavors, **Rafael Ribó** va succeir **Antoni Gutiérrez Díaz** a la secretaria general del PSUC.

Tot això ha alterat el panorama de l'esquerra catalana, i enguany, pel que fa a la Conferència, el PSUC sí que hi participarà, però no com a entitat, «sinó amb l'aportació dels seus militants», explica **Jordi Guillot**, secretari de comunicació d'aquest partit. Igual que el PSC: **Josep M. Sala**, secretari d'organització, assenyala que «la Conferència es mou en un pla diferent al dels partits», però reconeix que bastants dels seus militants hi participen (a la I Conferència, un 80

DOMÈNEC UMBERT

va fer els dies 17, 18 i 19 de gener d'aquest any, no hi va participar, perquè van creure més convenient una actitud de «defensa», ja que va primar consolidar la cohesió interna, davant un projecte que es veia com un braç del PSC per captar-los quadres (**Josep Lluís López Bulla**, secretari general de CCOO, havia dimitit del partit feia poc, i **Jordi Solé Tura** començava a fer els primers desmarcatges). Ara, en canvi, explica **Jordi Guillot**, prima el fet que la Conferència és un centre de reflexió i debat, i a més, «participant-hi s'evita que una única força —el PSC— la instrumentalitzi».

La posició del PCC és semblant. **Marià Pera**, responsable de temes institucionals, diu que per a ells, la Conferència obeeix a l'intent del PSC de «xuclar» el PSUC (Jordi Solé Tura en seria l'artífex, segons Pera) per crear al seu entorn un front antipujolista. Però Pera considera que això no es pot fer sinó seguint un programa, coincidint amb uns punts, que per al

PCC han de passar per la neutralitat i pel dret a l'autodeterminació. Aquest partit no participarà com a tal als treballs de la II Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra, perquè la veuen com una maniobra electoralista del PSC per captar quadres i vots no definits. **Jordi Trilles**, secretari de premsa i membre de l'executiva d'ERC i **Jaume Nualart**, de l'Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra, responen el mateix: maniobra electoralista del PSC. «No van dir res de l'OTAN, no s'han pronunciat sobre el fet nacional...» es justifica **Jaume Nualart**.

El PSC ho nega taxativament. **Josep Maria Sala** reconeix que la Conferència pot contribuir a crear una majoria d'electors que voti una opció d'esquerres, «molt especialment el partit que pot encapçalar aquest procés, el PSC», però és «una iniciativa absolutament independent del PSC, que ha tingut com a primer èxit la recuperació per la reflexió i l'acció de les esquerres de molts quadres polítics que no tenien cap militància activa».

per cent dels participants eren membres del PSC, i en van ser caps visibles **Isidre Molas**, **Pasqual Maragall**, i també **Lluís Armet** i **Raimon Obiols**).

Però el PSUC no deixa de veure-la amb recel. A la I Conferència, que es

Les aliances es trenquen davant el pacte global.

La Conferència i les eleccions municipals

De cara a les eleccions als ajuntaments, la Conferència d'Homages i Dones d'Esquerra pensa organitzar tot un seguit de debats sobre política municipal. **Manuel de Forn** explica que cap al mes de març es pensa fer una sèrie de presentacions públiques dels grups de la Conferència que actualment hi ha als pobles de Catalunya. «La intenció és presentar propostes de com creiem que ha de ser un ajuntament d'esquerres i una política municipal d'esquerres».

A part d'això, els grups que estan treballant arreu de Catalunya tenen la

llibertat de donar el seu suport i de demanar el vot per a l'opció que en cada municipi es consideri la més idònia, sigui en una llista de candidats del PSC, del PSUC, de tots dos junts, d'un altre partit d'esquerres o bé una agrupació independent d'electors progressistes. «Per exemple, la Unió del Progrés Municipal de Girona. En la mesura que nosaltres la considerem la millor opció per a Girona, li donarem suport», diu **Manuel de Forn**.

Josep M. Sala considera que la Conferència pot ajudar a mantenir i ampliar l'esquerra als ajuntaments catalans. Explica que el PSC té intenció de presentar llistes pròpies a tots els municipis on sigui possible, i que

una vegada fetes les eleccions es poden contemplar pactes amb altres forces d'esquerra, que sempre serien amb aquella que hagi sortit més votada. Però els socialistes no contempen cap mena de pacte pre-electoral, ni amb el PSUC ni amb ningú.

Davant d'això, el PSUC, amb l'afany negociador i coalicionador que empeny **Rafael Ribó**, intenta crear una alternativa nacional d'esquerra, no només de cara a les municipals del mes de juny, sinó també per a les autonòmiques. Malgrat la negativa dels socialistes, **Jordi Guillot** afirma que el PSUC no descarta un pacte pre-electoral amb el PSC, per a les municipals. «Hi ha tres opcions: anar sols, amb l'Entesa o bé amb agrupacions d'electors. En els dos últims casos estem oberts a una negociació amb el PSC».

Mentrestant, **Rafael Ribó** continua la negociació amb el PCC i altres forces, per crear aquesta alternativa nacional d'esquerra; però de moment, l'única provatura ha estat la UEC (PSUC-ENE), que el 22 de juny va tenir uns resultats més que decebedors. És clar que no és el mateix votar per omplir el congrés que el despatx de l'Ajuntament...

Les diferències entre els partits d'esquerra sovint es trenquen quan se'n redueix l'àmbit d'actuació. Així, les aliances d'esquerra als pobles són més senzilles que no pas un pacte global. És en aquest terreny on la Conferència d'Homages i Dones d'Esquerra farà costat a aquella opció que en cada cas consideri l'oferta d'esquerres més apropiada. □

Les aventures d'Astérix

6 volums de 23 x 29 cms.
1.152 pàgines a tot color

Desitge rebre'n més informació personal i la forma de pagament.

Nom _____

Adreça _____

Població _____

Tel. _____

Envieu a: Apartat de Correu 1944 • 46080-VALÈNCIA

Venta del Toboso

RESTAURANT

Menú degustació
d'ànec

2.200 ptes.

Menú de treball

1.600 ptes.

Mar, 22 · telf. 332 30 38 · 46003 València